

РЕШЕНИЕ

№ 31811

гр. София, 30.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в
публично заседание на 15.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **6114** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 84, ал. 1, вр. чл. 76, ал. 8 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО).

Делото е образувано по жалба от „НЮ Г.“ (н) АД от [населено място] чрез синдик Т. Н. срещу Решение № РС47-(1)/27.03.2025 г. на Председателя на ПВ по искане с вх. № BG/N/2016/141534-(9) от 07.06.2024 г. за заличаване регистрацията на търговска марка с рег. № 97134 „К. К.“, комбинирана.

Намира, че решението е неправилно и незаконосъобразно, както и че е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че според установеното със ЗМГО, правото върху търговска марка се придобива чрез регистрация, това е момента на подаване на заявката/искане за регистрация на марка. Правото на регистрация принадлежи на първия заявител. Въз основа на регистрацията възниква право върху марка, както изброява какво включва това право. Твърди, че в случая няма спор, че процесната търговска марка е била надлежно регистрирана от „Ню Геймс“ АД (н). Твърди, че тя е обвързана и използвана добросъвестно в търговската дейността на същото дружество. Твърди, че врез нея се отличават услугите, предлагани от „Ню Геймс“ АД от други такива. Твърди, че е ноторно известно е, че на 06.01.2021 г по т.д. 699/2020 по описа на СГС, ТО, VI - 9 състав е постановено Решение № 260017, по смисъла, на което е открито производство по несъстоятелност на „Ню Геймс“ АД. Твърди, че конкретната търговска марка е част от активите, включени в масата на несъстоятелността и въз основа на тяхната принудителна реализация чрез проведена фазата по осребряване - следва да бъдат удовлетворени вземанията на кредиторите, установени по реда на чл. 690, съответно - чл. 694 от ТЗ. Твърди, че активът е част и от

обезпечителните мерки (обща възбрана и заповест), наложени с Решението за откриване на производството по несъстоятелност, постановено по т.д. г. на СГС, VI — 9 състав, обявено в ТР към АВ. Част е и от обезпечения, наложени от публичен изпълнител във връзка с принудително изпълнение по смисъла на чл. 26 ал 2 ЗМГО. Твърди, че едва през 2024г., т.е. в период значително след регистрацията ѝ, е иницирано производство по реда на чл. 36, ал.3, т.2, б. „б“ от ЗМГО. Твърди, че в същото обаче искателят няма въведени доводи, че в установените нормативни срокове е подал опозиция срещу регистрацията на Марката. Не се и твърди, че искателят е действителен притежател на процесната марка. Твърди, че липсват изобщо и твърдения, че „И – кард“ ООД е притежател на по - ранна марка, която да е била използвана в търговска му дейност. Твърди, че от данните, обявени в ТР към АВ по партида на „Ню Геймс“ АД (н), в частност - Списъците по 685 и по чл. 688 от ТЗ, както и публикуваното Определение на Съда по несъстоятелността по чл. 692 от ТЗ, е видно, че искателят не е и заявил в производството по несъстоятелност претенции, с основание нарушено авторско право или неправомерно, респективно - недобросъвестно ползване на търговската марка. Оспорва извода на решаващият орган, че „И-кард“ ООД е носител на по-ранно право, ползващо се от защита на ЗАПСП, като счита същия за неправилен, незаконосъобразен и не кореспондира със съдържанието на приложените по преписката доказателства. Позовава се на разпоредби от ЗАПСП и излага подробни аргументи в полза на своята теза. Твърди, че приложените към искането по чл. 36, ал.3, т.2, б. „б“ от ЗМГО- трудов договор и приемо - предавателен протокол, като частни документи, без достоверна дата и изготвени от свързани лица не представляват доказателства, годни да установят твърдяното авторство на молителя върху процесното произведение като създадено при условията на чл.41, ал.1 от ЗАПСП в рамките на трудово правоотношение. Твърди, че от самото съдържание на представения договор изобщо не се установява възлагане или включване на процесното произведение в служебните задължения на работника/служителя. По отношение на приемо-предавателния протокол счита, че от същия става ясно, че евентуалното прехвърляне на авторски права, ще се осъществи в бъдеще и то на база отделен договор. Твърди, че такъв отделен договор обаче, въпреки указанията, дадени на искателя не е представен в производството. Твърди, че за наличието на обект на авторското право е достатъчно съответното произведение да е материализирано в каквато и да е обективна форма- арг. от чл. 3, ал. 1 от ЗАПСП, но с оглед презумпцията на чл. 6, ал.1 от ЗАПСП следва името на твърдения автор да е посочено върху самия обект или върху серийно възпроизведените екземпляри от него, по начин, който да свързва обекта с презумптивно посочения автор. Счита, че в случая обаче, не се разкрива начин, който да съответства на цитираната норма. Твърди, че не е налице една от презумпционните предпоставки, при чието наличие законът оборимо извежда авторството на защитения обект, поради което то не може да бъде изведено нито от нормата на чл.6, ал. 1 от ЗАПСП, нито от самите частни документи, от които се ползва искателя. Твърди още, че дори да се приеме, че „И- кард“ ООД е носител на спорното авторско право, то същият не разполага с правото да иска заличаването на процесната търговска марка, предвид ограничението, въведено с разпоредбата на чл. 37, ал.2 ЗМГО вр. с ал.1 от същия член. Твърди, че в тази връзка, с несъобразяване на цитираната разпоредба, при постановяване на обжалваното Решение е допуснато нарушение, водещо на самостоятелно основание до неговата незаконосъобразност. Моли за отмяна на Решение № РС-47-(1)/27.03.2025 г. на Председателя на ПВ по искане с вх. № ВГ/Н/2016/141534-(9) от 07.06.2024 г. за заличаване регистрацията на марка с рег.№ 97134 „К. К.“, комбинирана, регистрирана на името на „НЮ ГЕЙМС“ АД (Н)

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят редовно уведомен, не се явява, не се представлява. Постъпило е молба-становище от 11.09.2025г., в което заявява, че поддържа

жалбата и моли да бъде уважена. Претендира разноси по делото.

Ответникът Председател на Патентно ведомство редовно уведомен, представлява се от юрк. В., с пълномощно по делото. Моли жалбата да бъде отхвърлена, а решението потвърдено като правилно и законосъобразно. Представя подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна „И-кард“ ООД, редовно уведомен, не изпраща представител и не ангажира становище по спора.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Производство пред Патентното ведомство е образувано с подадено по реда на чл. 36, ал. 3, т. 2, б. „б“ от Закона за марките и географските означения и е насочено срещу всички стоки и услуги от класове 16, 28, 35, 38 и 41 на МКСУ, за които марката е регистрирана. Иска се заличаване на регистрацията на марка с рег. № 97134 - „К. К.“, комбинирана, притежавана от „НЮ Г.“ (н) АД. Искането за заличаване се основава на това, че е налице по – ранно право на трето лице, а именно на „И-кард“ ООД, което право се ползва от закрила по друг закон, и по-специално б) авторско право. С искането за заличаване искателят представя като доказателства: трудов договор от 18 юни 2014 г., сключен между „И-кард“ ООД и М. Д. Г. и приемо-предавателен протокол за предаване на произведение между „И-кард“ ООД и М. Д. Г..

Искането за заличаване на регистрираната марка с рег. № 97134 - „К. К.“, комбинирана е разгледано от състав по спорове, който със становище, изготвено по реда на чл. 69, ал. 3 ЗМГО, е предложил искането да бъде уважено, респ. цитираната марка заличена.

Председателят на Патентното ведомство е приел жалбата за допустима. На 17.06.2024г. е изпратено уведомление по реда на чл.76, ал.1 ЗГМО до притежателят на правото върху марката, настоящият жалбоподател. Уведомлението е получено на 08.07.2024г., като притежателят на правото върху марката не е упражнил правото си на възражение по реда на чл.76, ал.1 ЗМГО.

От страна на Патентното ведомство на 10.12.2024г. с писмо е дадена възможност искателя да представи в едномесечен срок от датата на получаването му, сключените с Автора договор/договори, които не са приложени като доказателства, с оглед установяване на всички факти и обстоятелства по спора. Срокът за представяне на допълнителните доказателства е изтекъл на 10.01.2025г., като искателят не е изпратил отговор, респ. не е приложил доказателства.

Последвало е постановяване на оспореното Решение № РС47-(1)/27.03.2025 г. на Председателя на ПВ по искане с вх. № ВГ/Н/2016/141534-(9) от 07.06.2024 г. за заличаване регистрацията на търговска марка с рег.№ 97134 „К. К.“, комбинирана, с което на основание чл. 76, ал. 7, т. 3 от ЗМГО, заличава регистрацията на марка с рег. № 97134 „К. К.“, комбинирана, за всички стоки и услуги, за които е регистрирана. Председателят на Патентното ведомство е приел жалбата за основателна, като е изложил съображения за това. Счел е, че за да бъде приложена разпоредбата на чл. 36, ал. 3, т. 2. б. „б“ от ЗМГО е необходимо- марката да съдържа обект на авторско право; искателят да е носител на авторско право върху посочения обект; искателят да има право да забрани използването на посочения обект. След анализ на съдържанията на представения трудов договор и приемо-предавателен протокол е счел, че същите показват, че създаденото от Автора произведение е прието от дружеството „И-кард“ ООД преди датата на заявяване на процесната марка - 13.05.2016 г. Счел е, че по силата на чл. 41, ал. 2 от ЗАПСП и изрично уговорената в протокола за предаване на произведението точка за прехвърляне на всички прехвърлими авторски права (всички имуществени права върху обекта), то носител на произведение със следната визия, за което сочи, че е създадено от авторското право върху логото е искателят „И-кард“ ООД. Приел

е, че са изпълнени кумулативно изискуемите елементи на фактическия състав на разпоредбата на чл. 36, ал. 3, т. 2, б. „б“ от ЗМГО, искането за заличаване на марка с рег. № 97134 е основателно във връзка с повдигнатото правно основание и регистрацията на марката следва да бъде заличена за всички стоки и услуги, за който е регистрирана.

При така установените факти, Административен съд София - град достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е насочена срещу подлежащ на оспорване на административен акт и подадена от лице, имащо правен интерес, доколкото решението е неблагоприятно за него.

Не се спори, че жалбата е подадена в двумесечния срок по чл. 84, ал. 1 ЗМГО. Актът е съобщен на 01.04.2025 г., а жалбата е депозирана чрез административния орган, за което е поставен входящ номер от 19.05.2025 г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 АПК. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане.

Обжалваното решение е издадено компетентният орган по чл. 76, ал. 8 ЗМГО, а именно Председателят на Патентно ведомство.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Налице са ясни и конкретни мотиви, както и разпоредителна част.

Не са допуснати нарушения на процесуалните правила. При образуване на производството е дадена възможност на страните да участват, както и да представят допълнителни доказателства. Органът е събрал всички необходими доказателства за правилното установяване на релевантни за случая факти, респ. е дал възможност на искателя да представи допълнителни такива с оглед установяване на всички факти и обстоятелства по спора.

Налице е обаче нарушение на материалния закон, което води до основателност на жалбата по следните аргументи:

Административното производство е инициирано по подадено по реда на чл. 36, ал. 5, т. 2 ЗМГО искане за заличаване на регистрирана търговска марка с рег. № 97134 „К. К.“, комбинирана, което се основава на чл. 36, ал. 3, т. 2, б. „б“ ЗМГО. Органът неправилно е приел, че с представения трудов договор и приемо-предавателен протокол се доказва, че създаденото от Автора произведение е прието от дружеството „И-кард“ ООД преди датата на заявяване на процесната марка - 13.05.2016 г., респ. че авторските права са прехвърлени от Автора в полза на Искателя. Съгласно чл. 15, ал. 1, т. 1 ЗАПСП Авторът на произведението притежава правото да реши дали създаденото от него произведение може да бъде разгласено и да определи времето, мястото и начина, по който да стане това, при които това право се уговаря по договор. Според чл. 18, ал. 1 ЗАПСП Авторът има изключителното право да използва създаденото от него произведение и да разрешава използването му от други лица, освен в случаите, за които този закон разпорежда друго. В приложения трудов договор липсва уговорка по отношение преминаването на авторските права върху процесното произведение. В приложения приемо-предавателен протокол от 10.05.2016 г. изрично е посочено, че „прехвърлимите права на Автора върху Произведението са прехвърлени на Дружеството съгласно отделен договор/договори между страните“. Т.е. извежда се извод, че за настъпване на факта за прехвърлимост на авторските права следва да е налице отделен договор. Такъв отделен договор/договори обаче не е/са представен/ни в хода на развитото

се административно производство, нито при подаденото искане, нито след дадената възможност с писмо от страна на органа от 10.12.2024г. Не е/са представен/ни и в хода на съдебното производство. Предвид това, че производството е стартирало по искане на „И-кард“ ООД и с оглед посоченото в приемо-предателния протокол, то доказване на настъпване на прехвърлимост на авторските права е в тежест на искателя. Доказателства в тази насока обаче не са представени от неговата страна. Наличието на изричен договор за прехвърляне на авторските права е необходим и по силата на разпоредбата на чл.36, ал.1 от ЗАПСП, която предвижда, че с договора за използване на произведението авторът отстъпва на ползвател изключителното или неизключителното право да използва създаденото от него произведение при определени условия и срещу справедливо и съразмерно възнаграждение. Когато за създаването на произведението е договорено отделно възнаграждение за положен от автора труд, размерът му се посочва изрично. В тази връзка от съдържанието на приемо-предателния протокол и трудовия договор не би могло да се изведе извод, че тези документи по съдържание представляват договора по ЗАПСП, с който се прехвърлят авторските права по конкретното произведение, именно защото е посочено, че те са обект на отделен договор. В подкрепа на приетото от съда е и посоченото в приемо-предателния протокол, че възнаграждението за всички прехвърлими права се съдържа в отделен документ. Такива отделни договори/документи не са представени нито пред административния орган, нито пред съда. Според настоящия състав не намира приложение разпоредбата на чл.41 от ЗАПСП, тъй като Автора е назначен на длъжността „мениджър-маркетинг“ и видно от приложения трудов договор няма задължение да създава произведения, предмет на ЗАПСП. Не намира приложение и разпоредбата на чл.42 ЗАПСП произведението да е създадено по поръчка, тъй като липсват доказателства в тази насока.

За да бъде заличена марка на соченото основание чл.36, ал.3, т.2, б.„б“ ЗМГО, следва да бъде установено следното:

- марката да съдържа обект на авторското право
- искателят да е носител на авторско право върху посочения обект
- искателят да има право да забрани използването на посочения обект.

Налице е само първата предпоставка за приложението на посочената разпоредба, а именно марката да съдържа обект на авторското право. Недоказан е останал фактът, че искателят е носител на авторското право на основание на по-ранно право на трето лице, което право се ползва от закрила по друг закон, и по-специално авторско право.

Настоящият състав счита, че административният орган е събрал всички необходими доказателства, респ. е дал възможност на искателя да представи допълнителни договори с оглед установяване на всички факти и обстоятелства по спора, а именно чрез писмо с изх. № BG/N/2016/141534-0[12] от 10.12.2024г. на Патентното ведомство. Предвид което не е налице нарушение на чл.35 и чл.36 от АПК.

По изложените съображения, съдът намира жалбата за основателна, а решението на органа – за постановено в противоречие с материалния закон.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК следва да се присъдят в полза на ищеца направените от него разноски, които са в размер на 50 лева за държавна такса.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № PC47-(1)/27.03.2025 г. на Председателя на ПВ по искане с вх. № BG/N/2016/141534-(9) от 07.06.2024 г. за заличаване регистрацията на търговска марка с рег.№

97134 „К. К.“, комбинирана.

ОСЪЖДА Патентното ведомство да заплати в полза на „НЮ Г.“ (н) АД от [населено място] чрез синдик Т. Н. сумата от 50 лева /петдесет лева/, представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ